

SAVE OUR SOULS!

Въ този вѣкъ на бетона, машинитѣ и радиото,
на главоломнитѣ рушения и луди дирения,
на хаоса и неизбистреното Утре,

въ тази страна — прагъ между Истока и Запада,
крѣговратъ на войни и бедствия, —
дето хората живѣятъ за кора хлѣбъ и педя земя,

какво е нашата безполезна лирика, мои братя?
— Жалниятъ вой на бездомнитѣ псета къмъ луната . . .

Така и ще издѣхнемъ нѣкоя нощъ прокълнати,
и ще ни смете на утрото автоматичната метла,
когато раннитѣ пѣтли пробудятъ градове и села . . .

Но криви ли сме ние, че сме родени не вчера или утре, — а днесъ,
не подъ западнитѣ сини свѣтлини на живака,
не подъ екзотичнитѣ лѣчи на тропика на Рака, —
а тукъ, дето всички вѣтрове платната ни надуватъ,
и се кръстосватъ разноцвѣтни знамена?

Криви ли сме, че въ нашата балканска кръвъ плуватъ
бѣлитѣ атоми на славянския сантиментализъмъ
и червениятѣ — на примитивнитѣ татарски племена?